

İslâm âlemini batıran darbeci zihniyet değil mi?

Yerin Kulađı **Ali Ferișadođlu**

Müslümanlar ve bilhassa dindarlar, artık Őunu anlamalıdır: “Hürriyet imanın özelliğidir”; istibdat / baskı / diktatörlük / faşizm asla İslâmiyetten kaynaklanmaz.

Bediüzzaman’a göre ölkemizin içtimaî /sosyal, siyasi, ekonomik, hukukî, ticarî yönden çöküşünün sebebi istibdattır, baskıdır, diktatörlüktür, 12 Eylül zihniyettir. Zira; “İstibdat tahakkümdür (baskıyla yönetmektir), muâmele-i keyfiyedir (hukuk, kanun, adalete göre değil, keyfi yönetimdir.), kuvvete istinad ile cebirdir, rey-i vâhiddir (tek görüştür, meşveret yoktur, başka fikirlere, inançlara yer vermez.) sû-i istimâlâta gâyet müsâit bir zemindir, zulmün temelidir, insâniyetin mâhisidir (insanlığı mahveder). Sefâlet derelerinin esfel-i sâfilînine insanı tekerlendiren (günümüz krizindeki gibi sefaletin en aşağılarına atan) ve âlem-i İslâmiyeti zillet ve sefâlete düşürttüren ve ağrâz ve husûmeti (kin ve düşmanlıkları) uyandıran ve İslâmiyeti zehirlendiren (dikkat ediniz İslâmiyeti zihirlendiriyor istibdat), hattâ herşeye sirâyet ile (bulaşarak) zehrini atan, o derece ihtilâfâtı beyne’l-İslâm îkâ edip (Müslümanlar arasında ihtilâfları, bölücülükleri yerleştirep, meydana getirip), Mûtezile, Cebriye, Mürcie gibi dalâlet fırkalarını tevlid eden, istibdattır.”¹

Buna binaen Bediüzzaman, “İstibdat ne şekilde olursa olsun, meşrûtiyet libası giysin ve ismini taksın, rastgelsem sille vuracağım. Fikrimce meşrûtiyetin düşmanı, meşrûtiyeti gaddar, çirkin ve hilâf-ı şeriat göstermekle meşveretin de düşmanlarını çok edenlerdir. “Tebeddül-ü esmâ ile hakaik tebeddül etmez.” demiştir. 2

Namık Kemal, Prens Sabahaddin, Mizancı Murad, Resneli Niyazi, Enver Bey ve benzeri hürriyet öncüleri Ahrarların da çalışmalarıyla Sultan II. Abdülhamid, hilesiz,

hurdasız, kansız bir şekilde yetkilerini devretmiş, 1908'de II. Meşrûtiyet ilân edilmişti. Osmanlı ayağa kalkacaktı. Çünkü, maddî manevî kalkınma, ilerleme, gelişmenin temeli hürriyet / meşrûtiyet / demokrasidir.

Derme-çatma, çapulcu ve içlerinde Deccal / Süfyanın'da bulunduğu Hareket Ordusu, Selânik'ten gelerek 1909'da 31 Mart Vak'ası ile hürriyeti boğdu.

Aslında darbeler Deccalizmin / Süfyanizmin, vahşi kapitalizmin ve Kemalizmin, "ifsat, ahlâksızlık, dinsizlik, zındıka ve mason komitelerinin" darbecilik oyunları bu tarihten sonra darbeler bir gelenek halini aldı adeta.

Ülkemizde 1946'larda Batı'nın baskısı ve zorlaması ile çok partili hayata, demokrasiye geçilmiştir. 1950-60, 1965-1970 arası demokrasiye geçilmiş maddî manevî kalkınmanın temelleri atılmıştır.

Ne var ki, toplum ve rejim demokratikleştikçe, işin içine girdikçe, söz sahibi olunca; müstebit sistem, darbelerle devreye girer, Kemalist balans ayarlarına döndürür.

27 Mayıs 1960'da demokrasi, hak ve hürriyetleri getiren Demokratları tasfiye etti. Devleti yeniden Kemalizme göre şekillendirdi. 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980, 28 Şubat 1998, 12 Nisan muhtırası vs. de aynı şeyi yaptı.

Dipnotlar:

1- Münâzarât, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, s. 19-20.

2- Divan-ı Harb-i Örfî, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, s. 40.